

cialističnega gibanja, generalov, bivših ministrov in raznih drugih uglednih osebnosti se giblje med 80 do 300, ker istina v tej točki je doslej še svetu prikrita. Število vseh zaprtih znaša nad 3000. Od teh jih pride do 200 pred strankino sodišče, drugi bodo pa ostali zaprti po raznih taboriščih. Napadalni oddelki, ki so štelih nad 2 milijona mož, so razpuščeni in je prepovedana uniforma rjavih srajc. Podkancler Papen še ostane nadalje v vladi. Generali nemške redne vojske so protestirali proti Hitlerjevemu brezmejnemu nasilju in so mu izjavili, da se je postavila tokrat vojska na njegovo stran le radi tega, da je preprečila s svojim nastopem državljansko vojno. Za bodoče pa poveljniki vojske ne bodo trpeli, da bi se postopalo napram političnim krivcem brez vsakega sodnega postopanja in zagovora z ustrelitvijo. O Hitlerju piše časopisje, da je potrj, ker se zaveda, da sedi njegov režim na sodu, ki je napolnjen z za eksplozijo pripravljenim smodnikom občega nezadovolja in posebno še pa iz lastnih vrst! Neusmiljeno prelita kri voditeljev lastne stranke nikakor ne bo pozabljena in je Hit-

lerjevo vladanje le vprašanje: kedaj in kako bosta izbruhnili nad njegovim 17mesečnim početjem z vladnega mesta — obračun in maščevanje? Govori se tudi o odstopu Hindenburga kot predsednika republike, kar bi se naj zgodilo, če Bog poprej ne odpokliče nevarno bolehnega g. predsednika, na njegov 87. rojstni dan 2. oktobra t. l. Mogoče, da bo mesto predsednika po Hindenburgovi smrti ali odstopu — ukinjeno ter predsedniški posli prenešeni na Hitlerja. Imenujejo kot bodočega predsednika tudi sedanjega vojnega ministra — generala Blomberga.

Francoski zunanji minister se je pripeljal 7. julija v London, kjer bo imel posvetovanja z angleškimi državniki.

Komunistični nemiri na Holandskem in predvsem v Amsterdamu so trajali nekaj dni v minulem tednu. Nemire je izzvalo lažje delavstvo radi nezadovoljstva zaradi nezadovoljstva podpora brezposelnim. V spopadih s policijo in vojaštvom je bilo v noči od 6. na 7. julija 14 ljudi ubitih, 60 hudo ranjenih, nad 300 lažje. Vojaštvo in policija sta že vzpostavila red ter mir.

Evharistični shod. Letos se vrši svetovni evharistični shod, ki je 32., v Buenos Airesu, glavnem mestu Argentine (v južni Ameriki), in sicer od 10. do 14. oktobra. Prvi svetovni evharistični shod je organizirala francoska gospodinja Marija Marta Tamisier in so ga praznovali v severnofrancoskem mestu Lille, blizu katerega je še danes za poslenih veliko slovenskih izseljencev in zlasti v mestu Lens ter posebej v vasi Lievin. Praznovali so ga leta 1881 v dneh od 28. do 30. junija. Glavni Tamisierin svetovalec je bil slavni slepi duhovnik Gaston Ségur, ki je takole razložil pomen evharističnih kongresov: »Svetovni evharistični kongresi so izključno verske manifestacije, ki hočejo s pomočjo molitve, govorov in znanstvenih razprav povdariti in poglobiti vernost krščanskega ljudstva in posebno v češčenju Jezusa v posvečeni hostiji iščejo zdravila in pomoči nadlogam sedanjega časa.« Od leta 1881 dalje, ko so se svetovni evharistični kongresi začeli, so jih z velikimi svečanostmi praznovali po skoro vseh velikih in važnih mestih sveta. Leta 1888 v Parizu, 1890 v Antwerpnu v Belgiji, 1893 v Jeruzalemu, 1898 v Bruslju, l. 1899 in 1914 v Lurdu, 1905 v Rimu, l. 1909 v Kölnu, 1910 v Montrealu, 1911 v Madridu, 1912 na Dunaju, 1924 v Amsterdamu, 1926 v Čikagi, 1928 v Sidneyju (v Avstraliji), 1930 v Kartagi, l. 1932 v Dublinu na Irskem, kjer je bilo ob tej priliki razdeljenih preko 4 milijone svetih obhajil. V Buenos Airesu se vršijo za kongres velikanske priprave, ker računajo na to, da bo ob tej priliki prišlo v mesto preko milijona tujcev. V Argentini je veliko slovenskih naseljencev, med njimi Hrvatov in Slovencev, ki bodo nastopili na kon-

gresu kot lastna narodna skupina. — Poleg svetovnih evharističnih shodov so tudi narodni (za kak narod), škofijski, pokrajinski in dekanjski. V naši škofiji so se v 3 preteklih letih vršili pokrajinski, odnosno dekanjski evharistični shodi. Kot slovesen zaključek teh shodov se bo vršil za vso lavantinsko škofijo velik škofijski evharistični shod v Mariboru 7. in 8. septembra tega leta. Poklicani činitelji naj po posameznih krajih store vse, kar je potrebno, da bo udeležba na tem kongresu čim največja in potek čim veličastnejši. Namen temu shodu je: čast Zveličarju, ki je kot Bog-človek resnično pričujoč v Evharistiji! Verska obnovitev našega ljudstva, osobito naše mladine po presv. Evharistiji!

Pismo poljskega kralja Sobieskega. Nedavno je bilo najdeno v italijanskem mestu Massa Carrara pismo, ki ga je pisal slavni poljski kralj Jan Sobieski, zmagovalac nad Turki pred Dunajem leta 1683, italijanskemu kardinalu

Cibu. V pismu, ki ga je kralj Sobieski pisal dan po slavni zmagi pred Dunajem, se med drugim izvaja naslednje: »Dolžnost mi je, da Vaše presvetlo gospodstvo prejme od nas samih obvestilo o znameniti zmagi, ki jo je večeraj dal Gospod Bog krščanskemu orožju pred Dunajem po osemurni bitki zoper vojsko 180.000 muslimanskih vojakov. Posrečilo se mi je istočasno osvoboditi Dunaj od oblege pred obljubljenim časom, kakor tudi osvoboditi brezštevne ujetnike, uničiti večji del sovražnikov, zapleniti glavne zastave teh čet skupno z zastavami vezirja (ministra - vojskovodje), tudi vse topove, njegove lastne konje, orožje in šotore. Kratko: po krvavi bitki, ki je trajala nepretrgoma 8 ur, je pobegnil vezir in ostanek njegovih vojakov, jaz pa sem postal gospodar vsega njihovega tabora. Sedaj zasledujem ostali del sovražnikov, ki bežijo, v zaupanju v Boga, da bo dal moč moji roki, da jih do konca uničim. Želim vam od Gospoda Boga vsako višjo radost. Dunaj, 14. septembra 1683. Ivan, kralj.«

Krščansko to ni. V Braziliji — v južni Ameriki — je »Narodni svet za kavo« objavil poročilo, da se je do 15. aprila 1934 uničilo 26,561.000 bal kave. Namen tega uničenja je, da se prepreči nadaljno padanje kavine cene. Siromašni konsumenti kave — ki kavo uživajo — bi se padanja cene veselili, kavini baroni pa tudi ne bi preveč osiroteli, ako bi cena ne bila previsoka. Še vedno bi lahko obdržali svoje avte, svoje ladje, hočili na letovišča, na love, uganjali razne športe itd. Toda nizke cene dajejo prenizek dobiček: torej se mora ta dragoceni dar narave uničiti! Kako bi se brezposelni, ki gladujejo, tega daru veselili, ako bi ga dobili poceni! Toda brezsrčni kapitalizem ni sposoben za tisto plemenito čuvstvo, ki teži za zmanjšanjem in lajšanjem bede delovnih slojev. Dobitek, visok dobiček je za njega vse. Ako bi ti ljudje bili krščanskega mišljenja, bi bedne in stiskane smatrali za svoje brate, h katerim se je treba skloniti v njih pomanjkanju. Ko bi molili Oče naš, bi spoznali, da je Bog oče vseh. Tako pa samo razširjajo in poglobljajo brezdno med siromaštvom in bogastvom.

Gladovna stavka v Trbovljah.

Ubogi trboveljski rudarji, neprestano jim zmanjšujejo s krvavimi žulji in v vedni smrtni nevarnosti zaslužene prejemke, ki so dosedaj komaj zadostovali za pičlo hrano, da o obleki ter drugih potrebščinah niti ne govorimo. Ponovno prikrajšanje mezd delavcev ter nastavljenecv v vseh podjetjih območja Trboveljske premogovne družbe je povzročilo pri vseh prizadetih obupen korak, ki je posebnost ter redkost v prebridki zgodovini delavskih zatirancev.

Zadnje dni je oznanila Trboveljska družba, da mora znižati plače ter dati vse vsem rudarjem ter nastavljenecv z ozirom na padec cen premogu ter sploh radi skrajno slabega trgovskega poteka. Če bi se pa položaj na premogovnem trgu ne zboljšal v kratkem, bi

morala družba obrat še bolj skrčiti ter še več rudarjev odpustiti.

Dosedajni prejemki rudarjev so bili, kakor že omenjeno, itak tako pičlo odmerjeni, da niso bili zadostni za prehrano delavskih družin in je na tisoče rudarjev trpelo občutno pomanjkanje nekaj mesecev. Ponovna krčenja ter odtegovanja so prisilila uboge trpine v gladovno stavko, ki je zasledovala cilj: Ze naznanjena znižanja denarnih prejemkov in dajatev ukiniti.

V večini jam Trboveljske družbe delajo rudarji po 8 ur in v treh šiftilih. Ko je nastopil v torek dne 3. jul. drugi šiftil podzemeljsko delo, je izjavil prvi, da ne bo zapustil jam in je ostal na svojem mestu. Rudarji so resno povdarili, da ne bodo ne jedli, ne pili in bodo ostali v jamah, dokler jim ne do-